

386

1708-1785. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Βιέννη, Κετσκεμέτ, Nagy-Szent Miklos (σύνορα Ουγγαρίας - Τρανσυλβανίας).

Γ. Λάζιος, *Η Σιάτιστα καὶ οἱ ἐμπορικοὶ οἶκοι Χατζημιχαήλ καὶ Μανούση (17^{ος}-19^{ος} αι.)*, Θεσσαλονίκη 1982, σ. 45-48, 114-15, 137-141.

387

1708-1835. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα και δικαστικές αποφάσεις. Κράβαρα (Αιτωλοακαρνανία).

Χ. Χαραλαμπόπουλος, «Παναγία Αμπελακιώτισσα. Το σταυροπηγιακό μοναστήρι. Έγγραφα 1708-1820, έγγραφα 1829-1965 (β' σειρά). Θυμήσεις», *Ναυπακτιακὰ* 4 (1988-1989), σ. 521 αρ. 1, σ. 524-531 αρ. 3-7, σ. 534-548 αρ. 9-22, σ. 550-538 αρ. 24-38, σ. 569-591 αρ. 40-62, σ. 593-598 αρ. 65-67, σ. 600-620 αρ. 72-87, σ. 624 αρ. 1, σ. 627 αρ. 4, σ. 629 αρ. 6.

ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΙΕΡΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΓΙΑ ΖΗΤΕΙΑ

1813, 12 Νοεμβρίου

«... Με το παρόν μας φανερώνομε εμείς ιδιοχείρως Παπανικόλας του Πόδου από Νεχώρι κι Αναγνώστη Παπαγιαννοπούλος από Στύλια πως εσυμφωνήσαμεν με τον Ηγούμενον κυρ Θεόφιλον από Μοναστήρ Κοζίτζας και μας έδωσε εδώ κι τα αγιολείφανα πέντε κομμάτια και τον σταυρόν κι Τίμιον Ξύλον διά να πάμε εις την ζητείαν και εκάμαμε και από κάθε έρα να δίδομεν διά τα άγια λείφανα από είκοσι έρα γρόσια τον κάθε μήνα ήτοι γρόσια 21 έως τον χρόνον κι αν τα κρατήσωμεν από τον χρόνον και πέρα έχομεν να τον δίδωμεν από τριάντα γρόσια κάθε μήναν κι όσον καιρόν σταθούμεν και έχομεν να τα επιχειρίσωμεν πίσω εις το χέρι του ηγουμένου τα άγια λείφανα και των δούλων του μοναστηρίου και ούτως εδώσαμεν την ομολογίαν μας εις χείρας του Ηγουμένου παρά των μαρτύρων ...».

388

1709. Αιρετοκρισία. Λευκάδα.

Δ. Γκόφας, *Δεῖγμα. Ιστορικὴ ἔρευνα ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου τῶν συναλλαγῶν*, Αθήνα 1970, σ. 2-6.

389

1709-1740. Διαθήκες. Περιλαμβάνεται ρήτρα εγκαταστάσεως της συζύγου του διαθέτη ως «κυρᾶς καὶ νοικοκυρᾶς». Λευκάδα.

Σ. Φλογαῖτης, «Η ρήτρα “κυρὰ καὶ νοικοκυρὰ” στὶς διαθῆκες τοῦ ἀρχειοφυλακείου Λευκάδας», *Ἐπετηρίς Εταιρείας Λευκαδικῶν Μελετῶν* 4 (1977), σ. 56-57.

1709, 23 Ιουλίου

«... εἴτι λέγει ἀφήνει διὰ νόμιμον καὶ καθολικόν του κληρονόμον μετὰ τὸν θάνατόν του τὸ παιδί του τὸν γιωργο καὶ ἀφήνει κυρὰ καὶ νοικοκυρὰ εἰς ὅλο του τὸ πρᾶγμα κινητὸ καὶ ἀκίνητο διόπου ἔχει τὴν συμβίαν του τὴν Κεράτζα ἀναστασίᾳ ἢ δοπίᾳ νὰ εἶναι ὑποσχόμενη νὰ στέκη ἀνταμῶς μὲ τὸν ἄνωθεν νέον του τὸ γιωργο καὶ νὰ τὸ κυβερνήσῃ καὶ ἐρχόμενο τὸ παιδί εἰς νόμου ἡλικίαν καὶ δὲν τὸ ἥθελε εὐχαριστάει ἢ γνώμη του νὰ σταματήσῃ μὲ τὴν μητρογιά του νὰ κάμουν τὸ πρᾶγμα του ὅλο ἥγουν εἰς δύο μερδικὰ δύμοια καὶ τὸ ἔνα νὰ παίρνῃ δὲ κληρονόμος καὶ ἔτερον ἢ ἄνωθεν κυράτζα ἀναστασίᾳ ἢ γυνῇ του μὴ ἡμπορῶντας τὸ αὐτὸ παιδί νὰ τὴν ἐνοχλήσῃ εἰς τὸ μισὸ μερτικό της τοῦ πραμάτου τὴν αὐτὴν μητρογιά του ἀλλὰ οὕτε καὶ ἄλλος τινὰς νὰ ἡμπορῇ νὰ πρετεντέρη τίποτες ...».

390

1709-1779. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Μύκονος.

Σ. Μάνεσης, «Η ἐν Μυκόνῳ μονὴ τοῦ Ἅγιου Παντελεήμονος», *EMA* 4 (1951-1952), σ. 79-83, 110-119.

391

1710-1784. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Άνδρος.

Δ. Πασχάλης, *Λατῖνοι ἐπίσκοποι Άνδρου (1208-1710)*, Αθῆναι 1927, σ. 23-25.

392

1710-1821. Έγγραφα των Δραγομάνων του οθωμανικού στόλου: Δικαστικές αποφάσεις σε α' καὶ β' βαθμό επὶ αστικῶν καὶ ποινικῶν υποθέσεων, οδηγίες προς τους τοπικούς κριτές των νησιών του Αιγαίου για την επίλυση ιδιωτικών διαφορών, διαταγές αναγκαστικής εκτελέσεως σε βάρος των ηττηθέντων διαδίκων, επικυρώσεις συνυποσχετικών καὶ αποφάσεων αιρετοκρισίας. Κωνσταντινούπολη, Μύκονος, Νάξος, Πάρος, Σαντορίνη, Χίος.

Μ. Τουρτόγλου, Λυδία Παπαρήγα - Άρτεμιάδη, *H συμβολὴ τῶν δραγομάνων τοῦ στόλου στὴν προαγωγὴ τῆς δικαιοσύνης τῶν νήσων τοῦ Αιγαίου*, Αθῆναι 2002 (*EKEIEΔ* 36, Παράρτημα II), σ. 15 σημ. 23, σ. 29-108 αρ. 1-68.

